Doctores præcellentes, Covarruv. *cit. l. p. 3. §. 3. num. 4. & ſeqq.* Kellenbenz de *Renuntiat. q. 25. num. 7.* Gothofred. ad *l. pactum 3. Cod. de Collat. lit. e.* Harpprecht in *tr. de Succeſſ. Monial. Renunt. §. 44.* Fromann in *differt. de exiſt. condit. pacti renunt. hæred. th. 65.* Stryck
62 *cit. tr. diſſ. 8. cap. 10. §. 142.* Sed etiam ſuccurrit ratio, in lumine naturæ fundata: quia jus ſuſpenſum eatenùs, caſſatâ renuntiatione, reſtituitur, quatenùs erat ſuſpenſum. Sed jus hæreditarium ſolummodò fuit ſuſpenſum quoad portionem debitam, qualis, ſuppoſitô teſtamentô, eſt plena legitima, & ab inteſtato portio virilis. Ergo in caſu teſtamenti, caſſatâ renuntiatione, redintegratur plenitudo legitimæ, ſeu ſuppletur, quod legitimæ deerat, & ab inteſtato virilis portio
63 reſtituitur. Certè ſi filia, quæ, inſtituta in parte legitimæ, reliquæ hæreditati renuntiavit, reſolutâ renuntiatione deberet ad totam hæreditatem admitti, ſequeretur res abſurdiſſima, quòd renuntiationis ceſſatio plus reſtituat, quàm ejus duratio abſtulerat: nam, ſuppoſitâ inſtitutione in legitimâ, filia, non renuntiata, præter illius ſupplementum ex paterna hæreditate nihil prætendere valet: ergo, ſi interpoſitâ, ſed propter defectum conditionis poſtmodùm interemptâ renuntiatione, ſuccederet in tota hæreditate, plus acquiret poſt renuntiationem, quàm ante habuerit; quod neſcio, an quis, rerum abſurdarum inimicus, admiſerit.

Equidem non inficior, celeberrimos quos- 64
dam Germaniæ Juriſperitos magnô conamine pro dogmate adverſo, quòd nempe regreſſus, etiam in caſu teſtamenti, ad totam hæreditatem aperiatur, pugnâſſe: ſed reverà fundamentum, modò poſitum, omnia, quæ obſtare poſſunt, removere videtur.

Hæcque de nobili Renuntiationis, Suc- 65
ceſſionis Pactitiæ, totiusque Succeſſionis Hæreditariæ materia ſufficere debent. Aſpiremus interim ad *Hæreditatem incorruptibilem, incontaminatam, immarceſſibilem, conſervatam in cœlis* 1. Petri v. 4. &, ne ratione laboris impenſi falcidiam patiamur, reſpiciamus ad Cauſam Piam, omnes apices Bonorum omnium Largitori conſecrantes, demiſiſſimo cum voto:

Ut in omnibus glorificetur DEUS.

IN-

INDEX RERUM ET VERBORUM.

Numerus primus indicat paginam; ſecundus indigitat notam marginalem.

A.

Abbas.

QUando Abbas nomine Monaſterii actiones intentare & excipere valeat? Vid. *Prælatus.*

Abbatiſſa.

Abbatiſſæ habent adminiſtrationem bonorum, ad ſua Monaſteria pertinentium. 424. 34. Poſſunt etiam eorum nomine ſubire judicia. 22. 155.

Poſſintne Moniales ad profeſſionem recipere? 338. 201. & ſeqq.

An Abbatiſſæ jus inſtituendi in beneficiis ex privilegio poſſint habere? 393. 112. & ſeq.

Abſens.

Quando procedatur contra delinquentes abſentes? 56. 164. & ſeqq.

Quando contra abſentes ex contumacia procedatur? Vid. *Contumax.*

Abſentia quotuplex ſit? 533. 167. & ſeqq. Qualiter abſentibus in caſu uſucapionis competat reſtitutio & actio reſciſſoria? 532. 162. & ſeqq.

Acceptatio.

Utrùm requiratur acceptatio ad acquirendum jus proprietatis? Vid. *Proprietas.*

Acceptilatio.

Acceptilatio eſt modus obligationem ſolvendi. 750. 171. De Jure Romano requirit ſtipulationem. 178. Jure hodiernò per ſimplex pactum liberatorium perficitur. 180.

Alia eſt ſimplex; ib. 181. Alia Aquiliana, quæ non ampliùs viget. 182.

Acceſſio.

Acceſſio naturalis, tanquàm modus acquirendi, explanatur. 500. 99. Per eam res aliena accedit noſtræ. 100. Citra hominis induſtriam aut factum. 101. & ſeq.

Accedit autem vel modô continuô per alluvionem, ceu incrementum latens. ib. 104. Per accretionem, ceu incrementum patens. 105. Per inſulæ productionẽ. 106. & ſeq. Per alvei derelictionem. 108. Vel modô diſcretô per fæturam animalium. 109. Et perceptionem fructuum. 110.

Acceſſio artificialis, tanquàm modus acquirendi, exponitur. ib. 113. Quandoque deſiderat operationem naturæ cum induſtria humana, velut in implantatione & ſatione. 114. Interdum ſolam induſtriam humanam exigit; velut in ſpecificatione. 115. & ſeqq. Adjunctione. 501. 123. & ſeqq. Confuſione. 127. & ſeq. Commixtione. 129. & ſeq. Inædificatione. 131. & ſeq. Scriptura. 133. & ſeq.

Accreſcendi jus.

Accreſcendi jus locum in legato obtinet, quando plures ex voluntate teſtatoris conjunctim ad eandem rem vocatur. 777. 262. Tametſi conjunctio verbalis tantùm fuerit. 263. Diſcrimen tamen inter hanc & realem intercedit. 264. Uti & diſcrimen eſt inter uſumfructum & proprietatem legatam. 265.

Accreſcendi jus in hæreditate fundatur in neceſſitate, quòd nemo partim teſtatus partim inteſtatus decedere valeat. 811. 42. Et hinc, ſi cauſa profana inſtituatur cum pia in eodem teſtamento, hæc ex eſſe hæres eſt. 41.

Utrùm in venditorem tranſeat jus accreſcendi? 637. 67. & ſeqq.

Accretio.

Vid. *Acceſſio.*

Acta judicialia.

Inter quos teneant acta judicialia? 99. 5. & ſeqq. item 271. 94. & ſeqq.

Acta in uno etiam probant in alio judicio. 99. 12. & ſeqq. Etiam acta in judicio civili tenent ſuó modô in criminali. ib. 16. & ſeqq. Non tamen acta in judicio ſummario regulariter valent in ordinario. 100. 19. & ſeq.

An & quatenus acta coram Judice incompetente & incapaci valeant? Vid. *Judex.*

Quibus de cauſis actis judicialibus valor adimatur? 103. 57. & ſeqq.

Reô, ab inſtantia abſolutô, acta præcedentia valorem non amittunt. ib. 60. & ſeq.

Actor. Agere. Actio.

Actor quinam dicatur? 19. 110. & ſeqq.

Actor debet habere legitimam perſonam ſtandi in judicio. ib. 116.

Quinam agere valeant, & quinam excludantur? ib.

In

In quibus cauſis etiam perſonæ, aliàs impeditæ, agere permittantur? 20. 117. & ſeqq.
Nemo invitus agere tenetur, niſi vel ex lege diffamari, vel ex ratione officii ad id compellatur. ib. 121. & ſeq.
An & quando agere poſſit filiusfamilias? Vid. *Filiusfamilias.*
Quando Religioſi agere veleant? Vid. *Religioſus.*
An & quæ poteſtas circa Judicia Prælatis Eccleſiaſticis competat? Vid. *Prælatus.*
Quis pro rebus & juribus Parochialium Eccleſiarum agat? Vid. *Parochia. Parochus.*
Actor, cæptô judiciô, alterâ parte invitâ non poteſt ampliùs diſcedere. 128. 89. & ſeq.
An nomen actionis libello debeat inſeri? 125. 49. & ſeqq.
An & quando actiones poſſint in eodem libello ſimul & ſemel proponi vel alternativè vel conjunctivè? Vid. *Libellus.*
Actiones litigioſæ quatenùs alienari valeant? Vid. *Alienatio.*
Modus procedendi adversùs actorem contumacem. Vid. *Contumacia.*
An & quomodò cavere debeat actor? Vid. *Cautio.*
Actoris procurator etiam cavere tenetur. 165. 45. & ſeqq.
Actiones, ex ſe temporales, litis conteſtatione perpetuantur. 174. 63. Et ad hæredes activè & paſſivè tranſeunt. ib. 64.
Actiones rei perſecutoriæ, ex delicto provenientes, ante litem conteſtatam non tranſeunt in ſolidum contra hæredes. ib. 65. & ſeqq.
Actiones an rebus mobilibus aut immobilibus annumerentur? 422. 16. & ſeqq.
Indicatur actio competens pro jure Patronatûs. 441. 62.
Actio pro jure decimandi. 461. 201. & ſeqq.
Actio ex jure proprietatis, generatim accepto. 490. 96. Ex jure proprietatis reali. 491. 103. & ſeqq. Ex jure perſonali. ib. 115. & ſeqq.
Actio ex dominio in genere 519. 380. & ſeqq. Ex dominio univerſali. 521. 8. & ſeqq. Ex dominio particulari. 523. 31. & ſeqq. Ex dominio directo & utili in feudo. 525. 58. & ſeqq. Ex dominio directo & utili in emphytheuſi. 527. 84. & ſeqq. Ex dominio directo & utili in ſuperficie. ib. 91. & 94. Ex dominio civili 530. 127. & ſeqq. Ex dominio naturali. ib. 131. Ex dominio ficto. 531. 148. & ſeqq. item 532. 162. & ſeqq. item. 533. 176. & ſeqq.
Actio ex ſervitute. 538. 57. & ſeqq. Ex uſufructu. 544. 152.
Actio ex pignore. 568. 218. & ſeqq.
Actio ex poſſeſſione. 588. 152. & ſeqq.
Actio ex pacto. 601. 36. & ſeqq.
Actio ex contractu. 619. 298. & ſeqq. An & quatenùs ad hæredes tranſeat? ib. 308. & ſeqq. An & quatenùs ad extraneos porrigatur? 620. 316. & ſeqq.
Actio ex metu. 625. 390. & ſeqq.
Actio ex dolo. 627. 422. & ſeqq.
Actio ex contractu emprionis-venditionis. 645. 199. & ſeqq. item 647. 338. item 649. 264. & ſeqq.
Actio ex contractu locationis-conductionis. 655. 358. & 368.
Actio ex contractu emphytheutico. 660. 427.
Actio ex contractu feudali. 668. 546.
Actio ex contractu ſocietatis. 673. 623.
Actio ex contractu mandati. 677. 685. & ſeq.
Actio ex contractu mutui. 682. 49. & ſeqq.
Actio ex contractu commodati. 684. 79. & ſeq.
Actio ex contractu depoſiti. 687. 130. & ſeqq.
Actio ex contractu pignoris. 689. 159. & ſeq.
Actio ex contractu precariæ. 691. 186. & ſeqq.
Actio ex precario 692. 199.
Actio ex contractu verbali. 695. 41. & ſeq.
Actio ex contractu fidejuſſionis. 699. 97.
Qualis detur actio ex contractu literali? 701. 129. & ſeqq.
Actio ex contractibus innominatis. 704. 26. & ſeqq. Ex permutatione. 707. 79. Ex contractu æſtimatorio. 709. 97. & ſeqq.
Actio ex tutela & curatela. 714. 65. & ſeqq.
Actio ex negotiorum geſtione. 717. 113. & ſeqq.
Actio ex comunione finium. 718. 137. & ſeqq.
Actio ex communione hæreditatis. 720. 159. & ſeqq.
Actio ex communione rei ſingularis. ib. 178. & ſeqq.
Actio ex accceptione indebiti. 722. 206. & ſeqq.
Actio ex datione ob cauſam. 723. 224. & ſeqq.
Actio ex datione ob turpem cauſam. 724. 234.
Actio ex aditione hæreditatis. ib. 241.
Actio ex recepto. 725. 253.
Actio ex transactione. 729. 55. & ſeqq.
Actio ex donatione. 736. 150. & ſeqq. item 737. 172. & ſeqq.
Actio ex teſtamento pro hæreditate conſequenda. 790. 456. & ſeqq.
Actio ex legato. 791. 467. & ſeqq.
Actio ex fideicommiſſo. 820. 16. & ſeqq.
Actio ex codicillo. 825. 82.
Actio pro hæredibus ab inteſtato ex Jure Civili. 835. 120. & ſeq. Ex Jure Prætorio. 841. 41. Ex Jure Feudali. 848. 75.
Actio ex interrogationibus in jure. 190. 92. & ſeq.
Actio ex juramento. 231. 36. & ſeq. item 235. 105. & ſeqq. 239. 155. & ſeqq. item 244. 222. & ſeqq.
Actio ex re judicata. 273. 126. & ſeq.
Actio pro ſtatu libertatis. 301. 43. & ſeq. item 49.
Actio pro ſtatu familiæ. 304. 94.
Actio pro expenſis funebribus. 571. 254.
Actiones ex æquitate naturali. 492. 129. & ſeqq.
Actiones ex ſpecificatione. 501. 119. & ſeqq. Ex adjunctione. ib. 125. & ſeq. Ex confuſione. 127. Ex commixtione. 129. Ex inædificatione. 131.

Adjunctio.

Adjunctio eſt modus acquirendi dominium. Vid. *Acceſſio.*

Adminiſtratio.

Adminiſtratio rerum Eccleſiaſticarum quibus competat? 423. 32. & ſeqq.
Adminiſtratio rerum civitatenſium ad quos ſpectet? 302. 66.

Admini-

Adminiſtratio rerum pupillarium & minorennium qualiter à tutoribus & curatoribus fieri debeat? 712. 45. & ſeqq.

Admodiatio.

Admodiatio non videtur eſſe contractus diſtinctus à locatione-conductione. 656. 377.

Adoptio.

Adoptio eſt duplex; adoptio in ſpecie & arrogatio. 303. 82. Illa non tribuit patriam poteſtatem, niſi fiat ab uno ex aſcendentibus. 83. Iſta tribuit. 84.

Adulterium, Adulter.

Adulteræ filius, intra matrimonium natus, præſumitur legitimus. 248. 26. Eſto mater dicat, ſe ex adulterio concepiſſe. 199. 50. Etiam in agone. 201. 66.

Advocatus.

Nomen advocati examinatur. 24. 173. & ſeqq.
Deſcribuntur advocati Judiciales. ib. 182. & ſeqq.
Alii dicuntur publici, alii privati. ib. 185. Alii item ordinarii, & extraordinarii. ib. 186. & ſeqq. Voluntarii etiam & neceſſarii. ib. 188.
Advocati eſſe poſſunt, quibus nec Canonici, nec Civilis Juris prohibitio obſtat. 25. 189. Removet Jus Canonicum Religioſos, præterquàm in cauſis ſui Monaſterii. ib. 190. Clericos in majoribus in judicio ſæculari. ib. 191. Admittit Clericos in minoribus, dummodò beneficium non habeant, aut cauſas criminales non ſuſcipiant. ib. 192. Jura tamen litigantibus ſuggerere, minimè prohibitum eſt. ib. 194. Jus Civile quos repellat? 195.
Advocatus nequit cauſam iniquam ſuſcipere. ib. 196. Nec probabilem, ſi victoriam prudenter nequeat ſperare. ib. 197.
Si cauſa videatur probabilis, & ſpes prudens victoriæ affulgeat, poteſt cauſam ſuſcipere. ib. 198. Duas exceptiones vid. 26. 205. & ſeqq.
Advocati obligantur ad diligentiam. ib. 207. Ad reſaricendum damnum, ſua ex negligentia ſecutum. ib. 208. Ad modeſtiam. 209. Ad brevitatem. 210. Ad veritatem & Juſtitiam. 211. Ad fidelitatem. 212. Ad juramentum litis initiô præſtandum. 213.
Non licet advocatis, dolosè in cauſa bona verſari. ib. 214. & ſeqq.
Error advocatorum nocet clienti, ſi præſens ſit, nec contradicat. 27. 220. Advocatus abſque rationabili cauſa nequit à patrocinio ſuſcepto deſiſtere. ib. 223. & ſeqq. Cliens advocatum regulariter mutare poteſt. ib. 225.
Advocati variis & inſignibus privilegiis, tam perſonalibus, quàm realibus conſpicui ſunt. ib. 227. Enumerantur privilegia perſonalia. ib. 228. & ſeqq. Qualia ſunt; Nobilitas; participatio privilegiorum militarium; immunitas à torturâ; libertas à pœnis ignominioſis; uſus vehiculorum in Principis etiam reſidentia &c. Recenſentur etiam ib. 234. & ſeqq. privilegia realia; cujusmodi ſunt: immunitas ab oneribus & muneribus; exemptio à recipiendis hoſpitibus; prælatio filiorum; beneficium competentiæ &c.
Advocati jus habent exigendi ſalarium, etſi de eo nihil conventum ſit. 28. 239. Et quidem integrum, etſi citra culpam ſuam non in finem usque clienti aſſiſtere potuerint. 241. & ſeqq.
Advocati nequeunt paciſci de quota litis. ib. 243. & ſeqq. Aut de palmario. ib. 247. & ſeq.

Ædilitium edictum.

Deſcribitur ædilitium edictum. 648. 252. & ſeq.
Emanavit contra venditores. 649. 254. Cum diſcrimine, num ſciant vitium mercis aut ignorent. 255. Extenditur ad res omnes vitioſas. 256. & ſeq. Requirit tamen in rebus inanimalis vitium corporis. 258. Quod uſum rei intervertat. 259. Sit latens. 260. Antecedens. 261. Aut ſtatim cognitum. 262.
Datur hinc emptoribus læſis vel actio redhibitoria ad rem redhibendam, ſi, cognitô rei vitiô, non contraxiſſent. 264. Aut æſtimatoria, ſi quidem emiſſent rem, ſed minori pretiô. 265. Utriusque actionis differentia. 266.
Sitne locus actionibus hiſce, quando venditor certas qualitates adeſſe, fulsò aſſevecavit? ib. 267. & ſeqq.

Æſtimatorius Contractus.

Deſcribitur & dilucidatur contractus æſtimatorius. 708. 82. & ſeqq. Illius eſſentia & differentia ab aliis contractibus. 88. & ſeqq.
Oſtenditur obligatio & periculum rei, æſtimatò acceptæ. 92. & ſeqq. Inducituractio. 709. 97. An etiam contraria detur? 101. Quid de exceſſu pretii in re minoris æſtimata? 98. & ſeqq.

Ætas.

Ætas à quo probari debeat? 192. 121. & ſeqq. Quomodò probetur? ib. 131. & ſeqq.
In ætatis probatione, quando computetur annus aut dies naturaliter aut civiliter? 193. 136. & ſeqq. De ætate, ad profeſſionem Religioſam requiſita. V. *Profeſſio.*
Adoleſcentes ante annum 16. poſſunt ad Monaſterium vel etiam ad Novitiatum admitti. 328. 61.
Ab ætate homo variè dividitur; nempe in infantes. 299. 6. & 7. Pueros 8. Puberes 10. Adoleſcentes 11. Juvenes 12. Viros. 13. Senes. 14.
Qualis ætas in Clericis & beneficiatis requiratur? 316. 13. & ſeq.

Affictus.

Contractus affictûs explicatur. 656. 381.

Alienatio.

Res ligitioſæ non poſſunt alienari, præterquàm in ultima voluntate, mutuo conſenſu, ex cauſa transactionis aut diviſionis. 142. 89. Et hoc, ſi litigetur de rei dominio, vel quaſi. ib. 91.
Alienari quoque per ceſſionem, venditionem, aut donationem non poſſunt actiones ligitioſæ. ibid. 93.
Alienare non poteſt Capitulum, ſede vacante, res, niſi ſervando non ſervabiles ſint. 355. 93.
In alienationem fundi, ad ſingulos vel plures de Capitulo ſpectantis, ſinguli, de quorum præjudicio agitur, debent conſentire. 356. 110.

Qqqqq

In

In alienatione rerum Eccleſiaſticarum immobilium vel mobilium pretioſarum exigitur conſenſus Capituli. 424. 40. & 46.
Res Eccleſiæ mobiles non-pretioſæ liberè ab earum adminiſtratoribus poſſunt alienari. ib. 39. Pariter liberè poſſunt etiam alienari ipſæ pecuniæ, ad quemcunque finem ab anteceſſore deſtinatæ. ib. 41. Alienari non poſſunt gemmæ, vaſa aurea, argentea &c. ib. 44. Nec SS. Reliquiæ in parte notabili. ib. 45.
Res immobiles Eccleſiarum ſubinde poſſunt alienari, quando videlicèt ſunt Eccleſiæ magis nocivæ. 425. 50. Aut ab antiquo in emphytheuſin vel feudum dari ſolitæ. ib. 51.
Alienatio rerum Eccleſiaſticarum urgente neceſſitate tali, ut non poſſit haberi illorum conſenſus, quorum intereſt, valet ſinè ſolennitate. ibid. 54.
Alienatio, ſtrictè ſumpta, continet contractus, dominii translativos; latiùs ſumpta comprehendit negotia, quibus jus aliquod vel in re, vel ad rem transfertur. ib. 56. & ſeq.
Alienatio rerum immobilium utroque modò eſt vetita adminiſtratoribus Eccleſiaſticis ib. 58. & ſeq.
Alienationis prohibitæ nomine in ſenſu lariore venit etiam repudiatio. 426. 67. & ſeqq.
Alienatio rerum Eccleſiaſticarum debet fieri ex legitima cauſa. 427. 75. Vel neceſſitatis. ib. 76. Vel utilitatis. ib. 77. Et quidem talis, quâ conditio Eccleſiæ fit melior. ib. 78. Vel pietatis. 428. 81. Quò etiam reducitur cauſa remunerationis vel incommoditatis. ibid. 82. & ſeq.
In alienatione an ſufficiat tacitus conſenſus Capituli? ib. 85. & ſeqq.
An conſenſus Capituli in alienationem ſufficienter probetur ex literis, ſigillo Capituli, & ſubſcriptione Prioris aut Decani? ib. 89. & ſeqq.
An etiam Patroni conſenſus ſit in alienationem expetendus? ib. 92. & ſeqq.
In alienatione rerum Eccleſiaſticarum requiritur inſuper conſenſus Superioris, cujus nomine Jure noviori venit S. Pontifex, etſi juſta alienandi cauſa ſubſit. 429. 96. & 98. An de conſuetudine hodierna neceſſitas requirendi conſenſum Pontificum in alienationibus ſit ſublata? ibid. 99. & ſeqq.
Utrùm in alienatione rerum, quæ fit ab una Eccleſia ad alteram, conſenſus Superioris requiratur? ib. 103. & ſeqq.
Alienatio rerum Eccleſiaſticarum, ſuis deſtituta ſolennitatibùs, nec tenet in foro externo, nec in foro interno. 430. 109. Etſi ſubfuerit juſta cauſa alienandi. ib. 110. & ſeqq.
In dubio de valore alienationis quid judicandum? ib. 114. & ſeqq.
Res, malè alienata, poteſt revocari ab ipſo Prælato, perperam alienante. 431. 118. Ab ejus ſucceſſore. 119. à Capitulo. 120. à qualibet perſona Eccleſiaſticâ; imò & Laicâ. 121.
Contra malè alienantem Prælatum datur Eccleſiæ ſive Capitulo regreſſus. ib. 122. Mali alienatores quomodò puniantur? ibid. 124. & ſeqq. Res malè alienatas recipientes feriuntur cenſurâ excommunicationis. ib. 127. à pœnis, in malè alienantes conſtitutis, poteſt excuſare conſuetudo, & imperfectio actûs. 432. 128.
Jus alienandi reſultat ex dominio. 519. 377. Subinde tamen circumſcribitur, velut in pupillis. ib. 378. Nec non marito quoad rem dotalem. ib. 379. item. 530. 123.
Alienatio eſt prohibita vaſallo in feudo. 524. 50. item emphytheutæ in re emphytheuticaria. 526. 74. & ſeqq. Non autem ſuperficiario. 527. 93.
Alienatio quoque prohibita eſt tutori vel curatori, niſi res mobiles non-pretioſæ fuerint. 713. 51. & ſeqq.

Alluvio.

Vid. *Acceſſio.*

Altare.

Altaria rebus ſacris annumerantur. 370. 141. Debent conſecrari. ib.
Altaria ſunt fixa ib. 142. Et portalia. ib. 143.
Altare debet eſſe lapideum, ſaltem quoad partem ſuperiorem. ib. 144.
Altaria debent inungi, & in illis recondi Sanctorum reliquiæ 371. 145. & ſeq.
Quandónam altaria ſuam conſecrationem perdant? 371. 147. & ſeq.
An Eccleſia ſint denuò conſecranda, quando polluitur altare, & viciſſim? ib. 149. & ſeq.

Alveus.

Vid. *Acceſſio.*

Annulus.

Liceátne Clericis annulum portare? 310. 176. & ſeqq.
De jure aureorum annulorum. 300. 24.

Appellatio. Appellare.

Appellatio quid nominis? 280. 1. & ſeqq. Et quid rei? ib. 6. & ſeqq.
Appellatio alia eſt judicialis, alia extrajudicialis. ib. 16. Extrajudicialis non eſt propriè talis. 281. 19.
Appellationis diviſio in juſtam & injuſtam non eſt legitima. ib. 20.
Appellatio quoad ſubſtantiam pullulat ex Jure Naturali; quoad formam & modum ex Jure poſitivo. ib. 22. & ſeqq.
Appellare poteſt in- vel extrajudicialiter gravatus. 282. 26.
Appellare prohibetur contumax ibid. 27. Confeſſus aut convictus 29. Qui renuntiavit appellationi. 31. Non qui promiſit, ſe pariturum ſententiæ. 32. Appellare non permittitur etiam, qui non detulit quoad hoc beneficium ſuo adverſario 33. Item qui tres conformes ſententias habet contra ſe 34. Quod tamen in ſummis tribunalibus tam ſtrictè non obſervatur. 36. & ſeq.
Appellare pro alio permittitur, qui vel obligationem habet, cauſam appellationis ſuſcipiendi, vel ejus intereſt, ſententiam retractari. ib. 38. Sic appellare poteſt, & tenetur quoque procurator. 39. Tutor. 40. Prælatus pro Eccleſia, vel Capitulum pro Prælato. 41. Sic etiam appellare permittitur legatarium 42. Venditor in evictione 43. Mulier in cauſa dotis 44. Creditor in cauſa pignoris. 45. Fidejuſſor in cauſa principalis. 283. 46. Dominus Territorialis pro ſubdito 47.
Appellare poteſt conſors litis, ut etiam appellatio cæteris conſortibus, non appellantibus, proſit, ſi tamen omnium ſit eadem cauſa. ib. 48.
Appellare poſſunt ab una ſententia tam victus, quàm victor. ib. 51.
Appellare etiam poteſt excommunicatus judicialiter. ibid. 54. Non tamen extrajudicialiter 284. 60.
Appellatio regulariter in omnibus cauſis permittitur, in quibus gravamen infertur. ib. 63.
Excipitur ſententia nulliter lata. 64. Cauſæ criminales de conſuetudine hodierna 65. Quæ tamen carpitur 285. 86. & ſeqq. Cauſa executionis, ſi conformiter ſententiæ procedatur. 70. Secùs ſi contra ſententiam, aut aliàs contra formam & modum procedatur. 71. Utrùm appellatio permittatur in cauſa poſſeſſionis? 72. & ſeqq. Excipitur etiam ab appellationis beneficio ſententia, quâ Judex mandat, teſtamentum aperiri, & hæredem in poſſeſſionem mitti. 76. Cauſa, dilationem reſpuens. 79. Cauſa decimarum, ſi Parochianus non poſſit oſtendere exemptionem. 80. Cauſa minima 81. Cauſa, per arbitrium deciſa. 286. 83. Cauſa manifeſtè frivola. 84.
Appellatio de Jure Civili non datur â ſententia interlocutoria, niſi vel mixta ſit, vel gravamen irreparabile contineat. ib. 85. & ſeq. Cui conſtitutioni, licèt Jus Canonicum antiquius repugnaverit, Jus tamen novum acceſſit. 87. & ſeqq.
Appellare an & quomodò liceat à correctione Superioris? 90. & ſeqq.
Appellatio quando fiat à cenſura Eccleſiaſtica? 287. 100. & ſeqq. Quid de declaratoria cenſuræ? ib. 105. & ſeqq.
Quando appellare liceat à juramento litis deciſorio? 288. 107. & ſeqq.
An & quando appellatio ſit prohibita, quando cauſa delegatur cum clauſula? *Appellatione remotâ.* ib. 112. & ſeqq.
Appellatio debet fieri à Judice inferiori ad ſuperiorem; & quidem gradatim. 289. 117. & ſeqq. De Jure Canonico ſtatim poteſt fieri ad Summum Pontificem, vel ejus Legatum. ib. 119. & ſeq. At de Jure Civili non conceditur immediatè ad Imperatorem. ib. 121.
Appellatio à Summo Pontifice nulla fieri poteſt. ib. 122. & ſeqq.
Nec ab Imperatore poteſt ulteriùs appellari. ibid. 125. & ſeqq.
Appellatio fieri non poteſt à Summis Dicaſteriis ib. 130. Nec ab Electoribus, & quibusdam Principibus, quibus hoc ex ſpeciali privilegio competit. ib. 131. Interim appellationis locô datur ab his ſimplex ad Imperatorem querela aut reviſionis petitio. 290. 132.
Appellatio à delegato inferioris Judicis non debet fieri ad delegantem, ſed delegantis ſuperiorem. ib. 33. & ſeqq. Aliud eſt in delegato Summi Principis. ib. 138. & ſeqq.
An, ſi Clericus fuerit actor in judicio ſæculari contra laicum reum, & vicerit, ad Judicem ſæcularem vel Eccleſiaſticum ſit appellandum? ib. 142. & ſeqq.
Appellatio debet interponi coram Judice gravante, vel, ſi ejus copia haberi non poſſit, aut aliàs præſentiam neget, poteſt inſinuari coram viris honeſtis, aut Notario ac teſtibus. 291. 147. & ſeqq.
Appellatio interdum fit vivâ voce; interdum in ſcriptis. ib. 150. & ſeqq.
Cauſa eſt exprimenda in appellatione ab interlocutoria; non autem à definitivâ. ibid. 153. & ſeqq.
Pro appellatione interponenda apud Judicem, à quo, ſunt 10. dies. ibid. 157. Pro petendis Apoſtolis ſunt 30. dies. ib. 159. Et pro appellatione introducendâ apud Judicem ad quem, ſtatuitur hodie à Judice à quo terminus. 292. 163.
Appellationi finiendæ ſtatutus eſt annus, & ex cauſa biennium. ib. 165.
Appellatio, legitimo tempore non interpoſita, aut introducta &c. habetur pro deſerta. ib. 166.
Quis pronuntiare debeat ſuper deſertione? ibid. 167. Quid, ſi appellans moriatur? ib. 168. & ſeq.
Appellatio operatur effectum ſuſpenſivum. ibid. 170. Notantur caſus excepti. ib. 172.
In cauſis, à quibus appellatum non eſt, Judex à quo retinet Jurisdictionem. 293. 173.
An Judex, à quo fuit appellatum, quoad cauſas reliquas poſſit recuſari ut ſuſpectus? ib. 174. & ſeqq.
An etiam appellatio ab interlocutoria ſimplici, vel gravamine extrajudiciali, operetur effectum ſuſpenſivum? ib. 176. & ſeqq.
Appellatio etiam operatur effectum devolutivum cauſæ. ib. 180.
Qualiter acta prioris Judicis petenda vel transportanda ſint? ib. 181. & ſeqq.
In quô ſtatu cauſa per appellationem ad ſuperiorem devolvatur? 294. 186.
Qualiter per appellationem prior ſententia confirmetur vel infirmetur? ib. 187. & ſeqq.
Quænam remedia ſint confinia? Vid. *Nullitas, Relatio. Reviſio &c.*

Arbitrium. Arbiter.

Arbitri etymologia & ſynonymia. 103. 1. & ſeqq. Definitio 104. 8. & ſeqq.
Dividitur in generale & ſpeciale. ib. 12. Generale non comprehendit lites futuras. ib. 13.
Diviſio in arbitrium in ſpecie & arbitramentum an legitima ſit? ib. 14. & ſeqq.
Arbitrium conſtituitur privatâ authoritate. 105. 16. Pactô modô aut ſtipulatione 17. Adjectione pœnæ. 18. Et confirmatione juramenti 19. Quod de Jure Civili vetitum; de Canonico permiſſum. 20. & ſeqq.
Quinam in arbitros compromittere valeant? ib. 22. & ſeqq.
Prælati poſſunt in cauſâ Eccleſiæ compromittere citra

citra conſenſum Capituli. 106. 31. & ſeqq. Excepta cauſâ exemptionis. 33.
An & quomodò vaſallus ſuper feudo poſſit compromittere? ibid. 36. & ſeqq.
Arbitri eſſe poſſunt, qui Judices. 107. 40. Nullus tamen ad hoc poteſt compelli. ibid. 41.
Poſſunt eligi in numero plurali. 42. Sed quid, ſi diſſentiant? 43.
Judex poteſt agere arbitrum compromiſſarium in cauſa, ad ſe pertinente, etiamſi ſit ordinarius. ibid. 47. & ſeqq. Sed ejus ſententia eſt majoris authoritatis, paritque actionem & exceptionem rei judicatæ. 108. 48.
Laici poſſunt in Clericos compromittere. ib. 51. Sicut & Clerici in Laicum, ſi ſit cauſa temporalis. 109. 66. Si autem ſit ſpiritualis, nequeunt compromittere in Laicum ſolum; benetamen, ſi conjungatur ei Clericus, & authoritas Superioris Eccleſiaſtici accedat. 108. 55. & ſeqq.
Excommunicatus poteſt agere arbitrum, non quidem licitè, ſed validè. 109. 71. & ſeqq.
Arbiter electus nequit alium ſubſtituere. ib. 76. & ſeqq.
Arbitrio poſſunt ſubjici omnes cauſæ, quæ ſpecialiter non ſunt exemptæ. 110. 82. Exempta eſt cauſa exemptionis. ib. 83. Cauſa matrimonialis. 84. Cauſa criminalis, criminaliter intentata. 85. Cauſa liberalis. 87. Cauſa, jam deciſa per ſententiam, quæ tranſiit in rem judicatam. 88.
Cauſa reſtitutionis non quidem principaliter, poteſt tamen incidenter diſcuti ab arbitris. 111. 89. & ſeqq.
Coram arbitris nequit inſtitui reconventio. ib. 93. & ſeqq.
Arbiter poteſt de illis omnibus cognoſcere, quæ habent quaſi intrinſecam connexionem cum cauſa principali. 112. 104. Velut de exceptionibus. 105. De intereſſe partium. 106. De fructibus. 107. De expenſis & ſumptibus. 108.
Forma eadem ſervatur in arbitrio, quæ in judicio ib. 109. Niſi partes aliud expreſſerint. ib. 111. Formulæ duæ compromiſſi. 113. 112. & ſeq.
Quô locô teneatur arbiter procedere? ib. 114. & ſeqq. An arbiter partes ad alium locum, quàm facti compromiſſi, vel initæ conventionis citare poſſit? ibid. 117. & ſeq.
Arbiter poteſt etiam partes, in alieno territorio exiſtentes, citare. ib. 119. & ſeq.
Arbiter nequit cognoſcere diebûs feriatîs. ib. 122.
Arbiter obligatur ad continuandum arbitrium. 114. 126. Ad ſervandos limites compromiſſi. ibid. 127. Ad juſtitiam & æquitatem. ibid. 128.
Acquirat poteſtatem puniendi contumaces, & non-comparentes. ibid. 129.
Dum fertur ſententia, omnes arbitri debent adeſſe. ib. 130. Niſi aliter ſit compromiſſum, aut debitè requiſitus non compareat. ib. 131.
Arbitri ſi in ferenda ſententia ſint diſcordes, cui ſtandum? ibid. 132. & ſeqq.
Compromittentes tenentur arbitro parere. 115. 138. Tenentur etiam ſtare ſententiæ, ſive æqua ſive iniqua ſit. ibid. 139.
Quando compromittentes acquirant actionem & exceptionem ex laudo? ib. 140. & ſeqq.
Si pœna fuerit adjecta, illa ſolutâ poſſunt partes à laudo recedere. ibid. 144.
Arbitrium cauſæ finem imponit. ib. 146. Præſcriptionem interrumpit. 147. Acta coram arbitrio in eadem cauſa & inter eosdem compromittentes ubique vim probandi retinent. 148.
Arbitrium ſolvitur ex perſona arbitrorum morte naturali. 116. 150. Etiam unius ex arbitrio ibid. Morte civili. ib. 154. Superveniente dignitate ibid. 155. Recuſatione ſuſpecti ibid. 156.
Si compromiſſum fuerit in aliquod Collegium, una ex perſonis illis defunctâ, non ſolvitur arbitrium. ib. 157. Nec etiam ſolvitur morte unius, quando in eum compromiſſum eſt nomine dignitatis, nec perſonæ induſtria ſpecialiter fuit electa. ibid. 158. & ſeqq.
Solvitur ex perſona compromittentium, ſi utraque, vel una ex iisdem ſit mortua, ſive res ſit integra, vel non. ib. 162. Morte civili. 164. Uti & contraria voluntate. 165.
Mors procuratoris ſolvit arbitrium, ſi datus ſit in rem propriam; ſecus non ſolvit. 117. 166. & ſeq.
Morte etiam tutorum & curatorum non ſolvitur; ſolvitur tamen morte pupillorum & minorum. ib. 168. & ſeq.
Ex conditione cauſæ ſolvitur prolatione ſententiæ. ib. 170. Niſi arbiter limites compromiſſi fuiſſet transgreſſus. 171.
Poteſt etiam ſententiam interlocutoriam arbiter emendare. 172.
Solvitur item lapſu temporis, quod fuit præfinitum. 173. Aliàs intra triennium debet abſolvi. 174.
An autem & quando hoc tempus poſſit prorogari? ibid. 175. & ſeqq.
Contra arbitrium non conceditur appellatio. ib. 179. & ſeqq. Conceditur tamen aliquid per modum appellationis. 118. 182. A laudo arbitri conceditur reductio ad arbitrium boni viri. ib. 184. & ſeqq. Quæ intra decendium petenda, 120. 203. & ſeq.
Et quidem coram illo Judice, qui aliàs reſpectu cauſæ illus fuiſſet competens. ib. 207. Nec prohibetur à Judice reductionis appellatio. ib. 209. & ſeqq.

Archivum.

Archivum publicum quinam habeant? 219. 26. Quid probent inſtrumenta, illuc deſumpta? Vid. *Inſtrumentum.*

Aſſeſſor.

Aſſeſſores unde dicantur? 41. 451. Eorum ſynonyma. 42. 452. & ſeq. Quinam poſſint eſſe tales? ib. 454. Quodnam ſit eorum officium? ibid. 455. & ſeq.
Aſſeſſores obligantur, cautionem juratoriam præſtare. 164. 31.

Index Rerum & Verborum.

Aſſignatio.

Deſcribitur aſſignatio nominis. 752. 222. Extinguit præcedens debitum. 223. & ſeq. Sed non ante, quàm creditor pecuniam aſſignatam actu receperit. 226. & ſeq.

Auſtrega.

Ad forum ſingulare reducuntur auſtregæ. 69. 331. Quod tantùmmodò ſibi conceſſum habent Status Imperii. ib. 332. Excluſis tamen Civitatibus. ib. 333.
Quos auſtregas habeant Principes & Electores? ibid. 335. & ſeqq. Et quos Prælati, Comites, Barones? 70. 338. & ſeq.
Principes, à quocunque conveniantur, forô auſtregarum gaudent. ibid. 340. An etiam reliqui Status eôdem forô gaudeant, quando à Civitatibus extraneis ad judicium vocantur? ibid. 341.
Auſtregæ nec habent Jurisdictionem ordinariam, nec delegatam; ſed arbitris legalibus accenſentur. ibid. 342. & ſeq.
Cauſæ tantùm civiles coram auſtregis ventilari poſſunt. ibid. 344. & ſeqq. Et quidem in prima inſtantiâ. ib. 347. Et juxta particulares ſuorum territoriorum conſuetudines; nec non juxta modum & formam, in ordinationibus Imperii præſcriptam. 348.

B.

Bannitus.

BAnnitus quisnam dicatur? 303. 73. An & quando habeat perſonam legitimam, in judicio ſtandi? 23. 172.
Gaudeátne forô L. diffamari? 72. 376.

Baptiſmus.

Baptiſmus eſt janua Sacramentorum. 364. 51. Ordines, eô non ſuſceptô, collati, ſunt nulli. ibid. 52. Nec ſupplentur per baptiſmum flaminis. 53.
Definitur baptiſmus & explicatur. ibid. 54. & ſeqq. Requirit ablutionem aquæ. 55. Cum certa verborum formâ. 56. Miniſter eſt quilibet homo in neceſſitate. 57. Aliàs Miniſter ordinarius eſt Parochus. 58.
Utrùm infidelium liberi, invitîs parentibûs baptizari valeant? ibid. 60. & ſeqq.

Benedictus. Benedictini.

S. Benedictus Religioſorum in Occidente anteſignanus. 326. 51. Illius Regula eſt prima ex approbatis. ib. & 52.
Benedictini ſuam profeſſionem propriâ manu ſcribere debent. 336. 171. Expreſsè caſtitatem & paupertatem non vovent. 173. Votum ſtabilitatis & obedientiæ dirigunt ad Abbatem loci. 175.

Beneficium.

Beneficii Etymon & derivatio. 384. 1. Synonymia. 385. 3. Homonymia. 5. & 6.
Beneficium definitur. 7.
Beneficium debet involvere jus perpetuum, tam ex parte ſui, quàm ex parte beneficiati. 8. & ſeqq.
Beneficii jus eſt reale, uſufructui ſimile. ib. 11. & ſeqq.
Beneficium habet annexum ſervitium ſpirituale. ib. 15. Debet erigi authoritate Eccleſiaſtica. 386. 17. Et quidem pro perſona Eccleſiaſtica. ibid. 18.
An capellania ſit beneficium? ibid. 20. An præſtimonium? ibid. 21. & ſeq. An commendæ? ib. 23. & ſeq. An præceptoriæ? ibid. 25. & ſeq. An hoſpitalia? ib. 27. An penſiones? 387. 28. & ſeqq.
Beneficium dividitur in ſæculare & regulare. ib. 31. & ſeqq. Utrùm Parochia ex natura ſua ſit beneficium ſæculare, ut non poſſit conferri Regularibus? ib. 33. & ſeqq.
Quando dubitatur, an beneficium ſit regulare, an ſæculare, quid reſolvendum? 388. 45. & ſeqq.
An beneficium fiat ſæculare, ad quod à 40. annis Clericus ſæcularis fuit præſentatus, ſi conſtet ex literis fundationis, illud beneficium eſſe regulare? 389. 51. & ſeqq. Quot anni ad hoc requirantur? ib. 56. & ſeq.
Beneficium ſimplex quid ſit? ib. 59.
Beneficium qualificatum exponitur. ibid. 60. & ſeq.
In dubio beneficium præſumitur ſimplex ib. 62. Sicut etiam beneficii nomine, indefinitè prolatô, non venit beneficium duplex, ſi materia ſit odioſa, qualis eſt ipſa conceſſio beneficii. ib. 63. Nec etiam venit Canonicatus cathedralis. ibid. 64.
Beneficia titularia in dubio præſumuntur eſſe ſæcularia. 390. 66. Manualia beneficia (exceptis electivis) præſumuntur omnia eſſe regularia. ibid. 67.
Beneficium manuale an habeat rationem veri beneficii? ibid. 70. & ſeqq.
Prælatus validè poteſt à beneficio ſuum avocare Religioſum, etiam ſinè cauſa. ibid. 67. & ſeqq.
Deſcribitur beneficium collativum, electivum, mixtum, patronatum ib. 73. & ſeqq.
Beneficium aliud eſt compatibile, aliud incompatibile. ib. 78. & ſeq. Beneficia incompatibilia ſunt primi vel ſecundi generis. ibid. 80. & ſeqq.
Plura beneficia incompatibilia nemo poteſt habere absque diſpenſatione S. Pontificis. 391. 83. & ſeqq. Quæ diſpenſatio legitimam cauſam exigit. ib. 86.
Beneficia ſimplicia & compatibilia plura ab Epiſcopo Clericis concedi poſſunt, ſi indigeant. ibid. 87. & ſeq.
Beneficia quædam ſunt ſeparata, quædam unita. ibid. 89. Beneficia uniuntur vel acceſſoriè vel principaliter. ibid. 90. Unionis utriusque magna eſt differentia. ibid. 91. & ſeq.
Beneficiorum alia eſt unio quoad jura temporalia, & alia quoad jura ſpiritualia. ib. 93.
De præſentatione ad beneficia. Vid. *Præſentatio.*
De collatione beneficiorum. Vid. *Collatio.*
Beneficia quot modis vacare poſſint? 392. 98. & ſeq.

& ſeq. Beneficia non vacantia nulli poſſunt promitti. 396. 147. & ſeq.
Signaturæ ad beneficium, quæ hodie ſæpiùs dantur, quando ſuſtineantur? ib. 49. & ſeqq.
Beneficia curata ſunt conferenda per concurſum. ibid. 157. Excipiuntur beneficia juris patronatus laicalis; & incorporata Monaſteriis & Collegiis. ibid. 158.
De Beneficiorum reſervatione. Vid. *Reſervatio. Concordata. Regula Cancellariæ. Preces.*
An Beneficia, quæ Sede Apoſtolicâ vacante incipiunt vacare, etiam cenſeantur reſervata? 405. 246. & ſeqq.
An Ordinarius poſt lapſum trium menſium poſſit conferre beneficium, quod cæpit in menſe Papali vacare? 406. 259. & ſeqq.
Beneficia quænam dicantur affecta? 401. 223. Quando beneficia affecta reſerventur? ib. 224. & ſeqq.
De obligatione reſidendi in beneficio. Vid. *Reſidentia.*
Quando beneficiorum fructus obveniant beneficiatis? Vid. *Fructus.*
De coadjutoribus beneficiorum. Vid. *Coadjutor.*
Clerici ob infirmitatem & ſupervenientem inhabilitatem non removentur à ſuis beneficiis. 419. 423. & ſeqq.
In cauſis beneficialibus locum non habet miſſio in poſſeſſionem propter alterius partis contumaciam. 160. 84. & ſeq.
Beneficii duplicis poſſeſſor tenetur in judicio titulum ſuæ poſſeſſionis edere. 186. 50. & ſeq.
Beneficiati ſimplices debent annum 14. attigiſſe. 316. 17.
Ad beneficium ſimplex prima tonſura ſufficit. ib. 21. Niſi fundator majorem & ſacrum ordinem requirat. 317. 26. An autem ille ordo debeat eſſe actu ſuſceptus, vel tantùm in potentia proxima? ibid. 28. & ſeqq.
Ad beneficium curatum promotus, debet intra annum ſuſcipere ſacerdotium. 316. 22. Qui id non facit, aut ex interveniente impedimento perpetuo facere non poteſt, privatur beneficiô; non item ille, qui habet legitimum & temporaneum impedimentum. ibid. 23. & ſeqq.
Qui in receptione beneficii curati non habet intentionem, intra annum ſuſcipiendi ordinem, beneficio annexum, fructus non facit ſuos. 318. 33. Quod tamen neque ad beneficium ſimplex, neque ad beneficia majora & dignitates eſt extendendum. ibid. 34. Uti nec ad caſum porrigitur, quô intentio intra annum mutatur. ibid. 35. Aut eſt conditionata. ib. 36. Aut abſoluta quidem, ſed absque animo beneficium perpetuò retinendi. ib. 37.
Beneficium ipſo jure non amittunt Clerici in majoribus, contrahentes matrimonium. 319. 48. Imò nec per ſententiam. ibid. 49. Sed contrahentes in minoribus beneficia ipsô factô amittunt. ib. 51. & ſeqq. Nec, ſolutô matrimoniô, illa recuperant. 320. 63. & ſeq. Etiamſi Epiſcopus ad illa diſpenſaret. ib. 65. & ſeqq.
Beneficia non amittunt Clerici minores, contrahentes matrimonium illegitimum. ibid. 57. & ſeqq. Aut ſolùm ſponſalia. ibid 62.
Beneficia, quorum collatio ad Prælatum pertinet, non poſſunt conferri ſede vacante à Capitulo. 355. 88. Niſi ſimul ad Capitulum ſpectet. ibid. 91. Aut jure devoluto fiat. ibid. 89. Nec poteſt Capitulum ad beneficia præſentare vel nominare, quando jus nominandi vel præſentandi competit ſoli Prælato. ibid. 92.
In præſentatione ad beneficia debet de jure communi adhiberi conſenſus Capituli. 357. 121.
Beneficiorum unio per cujus conſenſum debeat fieri? ib. 122. & ſeq.

C.

Cælibatus.

Cælibatum ſervare tenentur Clerici. 318. 39. & ſeqq. Si in majoribus ſint conſtituti. ibid. Ex ſolo Jure Eccleſiaſtico. 319. 44. & ſeqq.
Cælibatum violantes qualiter puniantur? ib. 47. Vid. *Clericus.*
Calix eſt res ſacra. 371. 151.
Qualiter conſecretur? ib. 152. & ſeq.
Calicis materia. ib. 154. & ſeqq.
Calix qualiter execretur? 372. 161. & ſeq.
Calix, noviter deauratus, noviter eſt conſecrandus. ibid. 163. & ſeqq.

Calumnia.

Vid. *Juramentum Calumniæ.*

Camera.

Camera Principis. Vid. *Fiſcus.*

Campana.

Campanæ rebus ſacris accenſentur. 372. 172. Solent enim conſecrari. ib.
Campanæ non baptizantur. ib. 173.
Unica tantùm campana Religioſis Mendicantibus permittitur ex Jure Canonico. ibid. 174.
Campanæ in oratoriis privatis non collocandæ. ibid. 175.
Campanæ non pulſari poſſunt ad uſus & negotia profana; excepto caſu neceſſitatis. 373. 176. & ſeq.

Canon. Privilegium Canonis.

Quid ſit privilegium Canonis, competens perſonis Eccleſiaſticis? 311. 190. & ſeqq.
Canonis privilegio gaudent omnes Clerici. ibid. 193. Etiam cenſurati. 194. Aut in ſui percuſſionem conſentientes. 195. Regulares Novitii. 312. 196.
Canonici anathema incurrunt, qui per ſe vel per alium, phyſicè aut moraliter, in Clericos delinquunt. ib. 197. Vel etiam ratihabent percuſſionem, ipſorum nomine factam. ib. 198.
Canonis privilegium ceſſat toties, quoties ceſſat privilegium fori. ibid. 199. Item quando abeſt animus injuriandi, & correctionis cauſa cæditur Clericus. 200. Aut quando juſtus dolor concurrit. 201. Aut apprehenſio eſt licita. 202. Aut ſubeſt defenſionis neceſſitas. 203. Servato tamen moderamine inculpatæ tutelæ. 204. & ſeq.

Quis

Quis abſolvât ab Excommunicatione, in violatores privilegii Canonis lata? ib. 206. & ſeqq.
Religioſi contra Canonem agentes, quomodo abſolvantur? ib. 210. & ſeqq.

Canonus. Canonicatus.

Ad Canonicatus cathedrales qualis requiratur ætas? 316. 15. & ſeq. Qualis ſcientia? ibid. 19.
Canonici Collegiati debent annum 14. attigiſſe. ibid. 17.
Canonici Regulares in quo differant à Monachis? 323. 14. & ſeqq.
Canonici poſſunt tranſire ad Inſtitutum Monachorum. 344. 275. & ſeqq.
Canonici cathedrales an & quando ſuis in Canonicatibus reſidere teneantur? Vid. *Reſidentia.*
Canonici non reſidentes qualiter coërceantur? 417. 381.
Canonici, non præſentes officio Divino, non lucrantur diſtributiones quotidianas. ib. 383. & ſeq.
Canonicus, qui in eadem Eccleſia duo beneficia poſſidet, duplicem portionem lucratur. ibid. 385. & ſeq.
Canonicorum abſentium portiones an præſentibus accreſcant? ib. 387. & ſeqq.
Canonici præſentes an poſſint abſentibus ſuas portiones remittere? ib. 390. & ſeqq.
Quis poſſit conferre Canonicatus Cathedrales aut Collegiales? 397. 164. & ſeqq.

Cardinalis.

Ad dignitatem Cardinalatûs qualis ætas requiratur? 316. 14.

Caſtitas.

Caſtitas Religioſa explicatur. 341. 241.

Caſus.

Caſus fortuitus quid ſit? 618. 290. A nemine præſtatur, niſi ſpecialiter ſe obligaverit, aut dolum vel moram admiſerit. 619. 296.

Cathedralis.

Eccleſia Cathedralis quæ ſit? Vid. *Eccleſia.*

Cathedraticum.

Quid ſit cathedraticum? 434. 27. & ſeq.
Quando pendatur? & à quibus? Vid. *Epiſcopus.*

Cauſa.

Quid cauſæ Judicialis nomine intelligatur? 3. 14.
Quænam cauſæ judicio ſummario tractentur? 5. 41. & ſeqq.
De cauſis ſpiritualibus. Vid. *Spirituale.*
De cauſis matrimonialibus. Vid. *Matrimonium.*
Cauſæ profanæ à Judicibus profanis diſceptantur. 80. 59.
De cauſis feudalibus. Vid. *Feudum.*
Cauſæ connexæ non ſunt dividendæ, ſed ab uno Judice tractandæ. 81. 70. & ſeq.
Quis talibus in cauſis ſit Judex? 82. 72. & ſeqq.
Quando Clericus & Laicus cauſam connexam habent, adeundus eſt Eccleſiaſticus. ib. 77.
De cauſis mixti fori. Vid. *Forum.*
Quo ordine cauſæ ſint diſcutiendæ? Vid. *Ordo.*
Si plures incidant quæſtiones & cauſæ, à quo Judice ſint decidendæ? 94. 12. & ſeqq. An unâ omnes ſententiâ ſint definiendæ? 95. 22. & ſeqq.
Cauſæ criminales bienniô; civiles, niſi ſint fiſcales & tributoriæ, intra triennium diſceptandæ & terminandæ ſunt. 102. 54. Etiam de Jure Canonico. ib. 55.
Quid ſit cauſa in aliis negotiis? 617. 270. Falſa cauſa reſolvit negotia inter vivos; niſi aliunde conſtet de mente partium. 271. Non autem vitiat ultimas voluntates, præterquam ſi finalis ſit. 272.

Cautio.

Cautionis etymon explicatur. 161. 1. & ſeqq. Definitio adſtruitur. 162. 5. & ſeqq.
An cautio etiam admittatur in cauſis criminalibus? ib. 11. & ſeqq.
Cautio alia eſt legalis, cujus ſpecies enumerantur. ib. 14. Alia conventionalis. ib. Alia eſt cautio in ſpecie, eáque ſimplex, aut qualificata. ib. 15. Alia eſt ſatisdatio. ib.
Nomine cautionis ut ſic intelligitur ſimplex. ib. 16. Quando non poteſt haberi alia, præſtatur juratoria. ib. 17. Quando Jura requirunt cautionem idoneam, poteſt caveri vel per pignora, vel per fidejuſſores. ib. 18. Dum exigitur ſatisdatio, neceſſarii ſunt fidejuſſores. ib. 19. Hodie per pignora poteſt ſatisdari. 163. 24.
Judex in prima muneris ſui ſuſceptione tenetur præſtare cautionem juratoriam. ib. 25. Quam tamen conſuetudo nunc abrogavit. ib. 26.
Quæ cautio in Jure feudali remittatur? ib. 28.
Judex quandoque præſtat cautionem de ſalvo conductu. ib. 29. Quæ tamen à violentia facti non juris, immunitatem indulget. ib. 30.
Aſſeſſores etiam juratò cavere debent. 164. 31.
An & quomodò actor cavere debeat? ib. 32. & ſeqq. An & quomodò reus? ibid. 39. & ſeqq.
Cautio de non-offendendo vel turbando quandonam præſtetur? 165. 43.
In principio cujuslibet litis cavere juratò tenentur advocati. ib. 44.
Quando teneantur cavere procuratores actoris? ib. 45. & ſeqq. Quomodo procuratores rei? ib. 48. & ſeqq.
A cautionis obligatione eximuntur poſſeſſores rerum immobilium. ib. 52. & ſeqq. Sive agant, ſive conveniantur. 166. 57. Quamvis bona non ſint in loco Judicii. ib. 58. Ad cautionem tamen ſimplicem etiam iſti poſſeſſores tenentur. ib. 60.
A cautione fidejuſſoria exemptæ ſunt illuſtres perſonæ. ib. 62. Quod hodie adhuc obtinet. ib. 63. Item exemptæ ſunt perſonæ Eccleſiaſticæ, in particulari & univerſali, tam à fidejuſſoria, quàm juratoria. ib. 64.
Excuſantur etiam à fidejuſſoria perſonæ pauperes. ib. 65. Quæ tamen indiſcriminatim non ſunt admittendæ ad juratoriam. ib. 66.
Procuratores & defenſores non admittuntur ad juratoriam, ſi non inveniant fidejuſſores. ib.
Cautio obligat caventem ad ſervandum id, quod ſervare promiſit. 167. 67.

Pro-